

ka od przedstawienia dokumentów wymaganych porozumieniami międzynarodowymi lub dokonania zgłoszenia celnego. Władze celne mogą w takich przypadkach wymagać zgłoszenia zabezpieczenia.”

Norma 44 i zalecenia praktyczne 45

„Zabezpieczenia złożone przez cudzoziemca w gotówce, w walucie innej niż krajowa, zwraca się w urzędzie celnym, który je pobrał.”

(Teksty załączników A-2, A-3, E-2, F-1 i F-3 do Międzynarodowej konwencji dotyczącej uproszczenia i harmonizacji postępowania celnego stanowią oddzielny załącznik do niniejszego numeru)

889

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 17 lipca 1998 r.

w sprawie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do załączników A-2, A-3, E-2, F-1 i F-3 do Międzynarodowej konwencji dotyczącej uproszczenia i harmonizacji postępowania celnego, sporządzonej w Kyoto dnia 18 maja 1973 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 11 ust. 5 Międzynarodowej konwencji dotyczącej uproszczenia i harmonizacji postępowania celnego, sporządzonej w Kyoto dnia 18 maja 1973 r. (Dz. U. z 1980 r. Nr 12, poz. 38), dnia 12 września 1995 r. został złożony Sekretarzowi Generalnemu Światowej Organizacji Celnej dokument przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do następujących załączników do powyższej konwencji:

- 1) A-2 dotyczącego czasowego przechowywania towarów,
- 2) A-3 dotyczącego formalności celnych stosowanych wobec handlowych środków transportu,
- 3) E-2 dotyczącego przeładunku,

- 4) F-1 dotyczącego wolnych obszarów celnych oraz
- 5) F-3 dotyczącego ułatwień celnych dla podróżnych wraz z zastrzeżeniami do załączników A-2, F-1 i F-3.

Zgodnie z postanowieniem art. 12 ust. 4 powyższej konwencji, wskazane wyżej załączniki weszły w życie w stosunku do Polski dnia 12 grudnia 1995 r.

Informacje o państwach będących stronami powyższych załączników można uzyskać w Departamencie Prawno-Traktatowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych oraz w Głównym Urzędzie Cef.

Minister Spraw Zagranicznych: *B. Geremek*

890

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 października 1998 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu ustalania niepreferencyjnego pochodzenia towarów, sposobu jego dokumentowania oraz listy towarów, których pochodzenie musi być udokumentowane świadectwem pochodzenia.

Na podstawie art. 19 § 3 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407, Nr 121, poz. 770, Nr 157, poz. 1026 i Nr 160, poz. 1084 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 15 października 1997 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu ustalania niepreferencyjnego pochodzenia towarów, sposobu jego dokumentowania oraz listy towarów, których pochodzenie musi być udokumentowane świadectwem pochodzenia (Dz. U. Nr 130, poz. 851), wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 7 w pkt 2:

a) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) są przeznaczone do konserwacji sprzętu, maszyn, aparatów lub pojazdów albo do zastąpienia części tego samego rodzaju, uszkodzonych lub nie nadających się do użytku.”,

b) skreśla się lit. d);

2) w § 11 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do towarów, których ilość lub rodzaj nie wskazują na przeznaczenie do działalności gospodarczej.”;

3) w § 13:

a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie ust. 1,